

HADIÉRMEGYSÉGI NAPLO

Előfizetési árak

Helyben:	Vldéken:
1 óra 60 f.	1 óra 1 K.
1 évre 1 K 80 f.	1 évre 3 K.
1 évre 3 K 60 f.	1 évre 6 K.
1 évre 7 K 20 f.	1 évre 12 K.

Megjelenik minden hétköznap este 8 órakor.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Szent István-tér 1.

Egyes szám: hétköznap 2 f.

Másnap 4 f.

Felelős szerkesztő és leltulajdonos: Baranyay Lajos.

Hadisegély.

Az állam a lehető leggyal-
lósbabban osztotta a hadise-
gélyt. Mindenki annyit ka-
pott, hogy igazán gond nélkül
élhetett belőle. Jöttek azután
a panaszk. Végnélkül jöttek.
rdemetlenek is kapnak se-
gélyt. Jómóduak is. Sokan
télenkednek, tisztán a hadise-
gélyből akarnak élni, mert hát
ha elvitték a kenyérkeresőt a
háboruba — mondották —
gondoskodjék az állam a meg-
élhetésről. Sokan könyvelés-
kednek. Cicomázkodnak, urizál-
nak a hadisegélyből.

Felemeltük figyelmeztető sza-
vunkat, hogy takarékoskodjan-
ak a pénzzel, mert majd jön
idő, amikor nem lesz segély,
kevesebb lesz. A felelet az volt,
hogy „az urak irigylik a sze-
gényembertől a pénzt.“ A jó
tanácsért vádat kaptunk.

És az idő eljött. Kevesebb
lesz a hadisegély. Potom ke-
vés, amelyből tisztán nem le-
het megélni. Aki tud dolgozni
és akar is, az azért nem hal-
éhen, mert a kevés segélyt pó-
tolni tudja, aki pedig csak
tud dolgozni, de nem teszi, az
olyan igazán rászolgált, hogy
kevesebb legyen a hadisegélye.

Van azonban egy harmadik
osztály is, amely szívesen dol-
goz, de nem lehet, a bete-
gség, a nagy család, meg mi-
egymás az akadály. Ezeknek
tényleg nem lesz elég a lefo-
kozott hadisegély. Biztosra vesz-
szük azonban, hogy az állam
róluk külön gondoskodik, az ő
részükre nagyobb lesz a segély.
Többet kapnak. Annyit, ami
megélhetést biztosítja. Ennek a
terhét a nagyközönség is szí-
vesen viseli. De hogy a hadi-
segélyből lustálkodókra és ci-
comázókra eljött a dér, azt
senki sem bánja.

A világháború.

A Keleti harctéren

folyó küzdelmek tulajdonképen
erőpróba a szembálló ellen-
feleknek. Az orosz hadsereg
nagyon leverőleg hat az az
ézés, hogy dacára nagy
tulerejének összes terveit és szá-
mitásait megsemmisítették és ke-
resztülhúzták s így kénytelen
mindenben alkalmazkodni ellen-
feleinek taktikájához. — Kelet-
Poroszországban az utóbbi na-
pok alatt nyugodtan viselték ma-
gukat az oroszok; támadó ked-
vük alig van, akkor is erőlyes
visszautasításban van részük a
németek részéről. — Lengyelor-
szágban a lovassági csapatok
kívül kisebb csapatok kerültek
szembe egymással, csak Varsó
körül volt észlelhető nagyobb
mozgódás. A szövetségesek
legutóbbi sikereit akarták az
oroszok némileg ellensúlyozni,
azért intézkedtek oly heves támadást
Sochacev és Bolymov körül a
német-osztrák-magyar seregek
hadállása ellen. Kísérletük azon-
ban súlyos áldozatba került,
nagy számú fogoly esett a né-
metek kezébe s az elentámadás
hevesége következtében hadál-
lásaikat is hátrább kellett von-
niok. — Galiciában az oroszok
pozíciója nagyon meggyengül-
hetett, mire elég bizonyosság az,
hogy az orosz hadvezetőség Tar-
novot már kitűrtette. — A Kár-
páti szorosok és hágók ugy lát-
szik, nagy vonzó erőt gyako-
rolnak az oroszokra. Csak nem
akarnak belenyugodni abba, hogy
a szövetséges seregek — mert
itt is vállvetve küzdenek a német
haderők az osztrák magyar had-
seregekkel — kiszorították őket
pozíciójukból, ahol már jó ideje
megvetették lábukat. Előrenyo-
muló csapatainkat azonban sem-
miféle támadás sem képes feltar-
toztani; rendületlenül haladnak
előre, miközben természetesen
szépszámu orosz fogoly jut ke-
zeik közé.

A német-francia

háború színteréről újabb német
sikert jelentenek. A hős német
csapatok Saint Menhouldtól

északnyugatra hatalmas, min-
dent elsöprő rohamban bevették
a franciák három sor lövészárkát
és három kilométernyi szélesség-
ben megvetették lábukat a fran-
cia főhadállásban. Ennek a táma-
dásnak, beekelődésnek minden
bizonytalanság az eredménye
s már is megvan a maga nagy je-
lentősége. A német csapatok szá-
mányoltak kilenc géppuckát, 9
ágyút és sok hadianyagot, elfo-
gattak 7 tisztet és 601 közle-
gényt, de talán nem is ez a fon-
tos, hanem az, hogy a németek
kiverekedtek magukat az argo-
nei erdőségek nyugati széléig,
s ezzel ezeknek a borzalmas
harckoknak egy új fázisa kez-
dődik, a másik nagyszertű er-
mény pedig, az hogy a németek
a francia csapatok színe-javával
szemben értek el ilyen nagy-
szertű eredményt, melynek bi-
zonyára a francia csapatok rész-
leges visszavonulása lesz a kö-
vetkezménye. — Mialatt a fran-
cia seregek egyik vereséget a
másik után szenvedik, a francia
szociáldemokratáknak minc jobb
okosabb dolguk, minthogy ne-
kirontanak a klerikális tétfogal-
lásnak. Nemde komikus, kleri-
kális terjeszkedésről beszélni
ott, hol alig mulik el nap, hogy
az egyházat meg ne gyalázzák
sárba ne tiporják. Tény az, hogy
a szereplő tábornokok nagy
többségét régen megnyergelték
már a radikálisok és demokra-
ták. Való igaz az is, hogy a
francia hadvezetőség kevés si-
kert tud felmutatni, a közvéle-
mény elégedetlen — a szociális-
ták tehát bűnbakot keresnek,
előrántják tehát a klerikálisokat.
— Köszönjük ezt a felvilágosi-
tást a francia szociálistáknak,
nagyszerűen állhat a német
hadsereg, mikor már ilyen gyé-
verekhez nyulnak az ellenfelei.

Az angolokat most már nem-
csak a Zepelinek rémitgetik, ha-
nem alaposan megzavarták nyu-
galmukat a német tengeralatjár-
ók is. A német buvárhajók már
fonják a hurkot a perfid Anglia
körül. De meg is érdemli a sor-
sát!

A nagy háború filmjéből.

Dörögnek az ágyuk, az ember-
vér patakja öntözi végig a világot.
Harsognak a trombiták, szállnak a
katonák ajkairól az ujjongó hurrá-
zások.

Jönnek a vonatok zakatolva a
messzi éjszakából, hozzák a gi-
gantikus küzdelem drága sebesült-
jeit. Szágul felánk a hír nemze-
tünk, fiaink dicső hősiességéről, az
elmúlt idők nemes példáit felül-
muló bátorságáról. A megindult-
ság könnyeivel a szemünkben ol-
vassuk a fenséges hősök kitűnte-
téseit és a minden apró férget is
szánni tudó lelünk gyötör, de
megnyugó fájdalommal siratjuk
meg az elesett hőrszokat.

Az egymástól elütő, de egymás-
sal összefüggésben levő képek e
dőlősszerű kaledioszkópiában fel-
villannak, mint halvány napugsár-
csíkok, félénken egyszerű és szí-
vet sajtító történetek.

— Fenn, Oroszlengyelországban
játszódtott le ez a tanulságos eset.
Ott, ahol a földek kopárak s nem
járnak mások, csak a fagyos ész-
ki szelek. Valahol a lengyel puszt-
ságon egy nyomorult kis falu-
ban.

A falutól nem messzire tábo-
roztak a magyar seregek a len-
gyel légióval. Már pár nap óta
pihentek és épen támadásra ke-
szülődtek. Csakhogy előbb meg
kellett tudni az ellenség erejét,
kiszimatolni felkészültségét. Meg-
ismerni a tartalékcsoapatok nagy-
ságát. Erre vállalkozókat kerestek.
Akadtak többen. A választás a len-
gyel légió két tagjára esett. Ca-
denre és Bojarszky kapitányra.

Mindenekelőtt kimaszkirozták
magukat. Szereztek orosz ruhát és
ezt vették föl.

Mikor teljesen elkészültek, elin-
doztak a faluba. A falu bejáratá-
nál az előőrsök megszólították
és megkérdezték tőlük, hogy mit
akarnak.

Erre Bojarszky a következő me-
sét mondta el:

Az anyuk nagyon beteg. Már
halálán is van s náluk a faluban
nincs pap, ezért eljötték ide, hogy
a papot elhívják anyjukhoz.

Az előőrsök hitték a mesének
és beeresztették őket a faluba. Itt
azután minden érzéseiket megfe-
szítve figyelték a körülöttük lejá-
t-

SÜVEGJARTO vaszonaruhaza, Baratok epülete.

Nagy választék

fehér és színes zsinór barnetből szőnyeg, takaró,
paplan, kanavászon, lepedő, abrosz, törülköző stb.

olcsó szabott árak mellett.

szódó eseményekre. Mig a pap-hoz értek, keresztül mentek az egész falun. Volt alkalmuk megállapítani, mennyi az orosz tartalék, a tüzésérg. Azután a pappal együtt visszatérték a magyar táborba.

Este a magyar sereg teljesen körülzárt a falut. A lengyel légio állta el a kijáratot és itt állítottuk fel a géppuskákat is.

Mikor éjjel megindult a támadás és az orosz sereg látta, hogy kelepcebe csalták, olyan nagy lett a riadalom, hogy a falu egyik dűledező házában székelő főtisztekel együtt megadta magát az orosz sereg színe java.

Másnap a táborban mindenki mint hősokeket ünnepelte Cadent és Bojarszkít.

Egy hideg novemberevigi napon történt. A székely bakák fáza húzták meg magukat lövészárkaikban. Nem csináltak semmit. Pihentek, mert a muszák is tartózkodtak a harctól.

— Hideg van, főhadnagy ur — kiáltott fel az egyik őrmester. — Tessék rohamra vezetni bennünket, legalább egy kicsit mozognak és nem vesz meg úgy a jó lsten hidege.

— Nem lehet fiúk, válaszolt a főhadnagy. Az ellenség sokkal több, mint mi vagyunk. Várjatok, míg a többi csapatok megérkeznek.

A székely bakák szomoruan veték tudomásul a főhadnagy szavait. Egy darabig tanácskoztak összedugott fővel. Nemskóra azután kiugrik az őrmester a lövészárból és még utána 17 ember.

Borzasztó ordítással, hejehujzással rohannak az oroszok lövészárkok felé. Kezükben fegyverüket lobogtatva futnak az ellenségnek.

A csendes pihenésből felriasztott oroszok még magukhoz sem térhettek, a 17 baka az őrmesterrel már bent volt az orosz lövészárkokban.

Ott munkálkodtak olyan nagy sikerrel, hogy a roham eredménye 7 tiszti és 200 orosz katona felfogyt.

Mikor visszatérték a bakák az őrmesterrel együtt a főhadnagy urhoz, jelentették, hogy ennyi fegyvert ejtettek, de ezt is hozzátették.

— Főhadnagy ur, jaj de melegen van.

Később is gyakran emlegették a 17 baka ezen mérész és csodálatos rohamát.

Hindenburg-nagyfalu képe. Felépült a Hindenburg-kisfalu is.

Olvasóközönségünk lapunkban megjelent leírások és levelek után már elég jól is ismeri a mi derék 69-esieknek új községét, a Hindenburg-nagyfalut. Most újabb érdekes részletekkel szolgálhatunk, amelyeket a Hindenburg-nagyfalu egyik előkelő lakója mondott el nekünk.

A Hindenburg-nagyfalu Lujzavilla tulajdonosa tegnap hazakerkezett Székesfehérvárra, s sok érdekes dolgot mesélt el a különös falu történetéből és életéből.

A falu, mint már említettük, egy fenyőerdőben épült. Szép egyenes sorban sorakoznak a villák egymás mellé. Egyik csinosabb, mint a másik. A villák a falu intelligenciájának, a tiszteknek tulajdonai. Rendszerint két tiszteknak van egy villája. Az egyszerűbb lakóházak a falu polgárságáé, a közlegényeké. A Lujza-villa tulajdonosa a Fejérmegyei Napló számára lerajzolta a tisztek házat kívülről, belülről, a legénység lakásairól is érdekes képet készített. Amennyire lehetséges, leírás utján bemutat-

juk ezeket a házikókat. Megjegyezzük azonban, hogy sürgönykirkatunkban rajzban szándékoztunk bemutatni. Ehhez azonban egy ügyes rajzoló diákra van szükségünk, aki a képeket megnagyvitva elkészíti. Aki vállalkozik, annak rendezésére bocsátjuk a vázlatokat.

Az építéshez szükséges anyagot az erdő szép fenyőfái szolgáltatják. A házak felmérése már a földben vannak, oldalai és tetje fenyőfa, amelyet vastagon föld borít, úgy hogy semifele orosz gránát sem árthat neki. A tisztek lakásán rendes ablakok vannak, üveggel ellátva. A szobában egy széles ágy deszkából, asztal, szék és jól fűthető kályha, amelynek csöve a házoldalán jön ki, vagy a tetjén. A falakon fogas a ruha számára. Sőt még képek sem hiányoznak. De hát honnan szerezték mindezt? A közeli orosz falukból. Onnan rekvirálták a szobaberen-dezést. A legénység házai szintén hasonló zsánerben készültek, természetesen kevesebb külső díszsel, de ugyanolyan

erősséggel. A belső berendezés azokról csak a kályha és a szalma a földön. Ablak sincs rajtuk. A bejáratokhoz futóárkok vezetnek, ezekben történik a közlekedés. Az ajtók előtt két méter magas védőfal van, hogy valami ostoba gránát be ne vedhesse.

Az élet a lehető legvigabb. A hidegtől semmit sem szenvednek. Sőt néha tűrhetetlen a meleg, olyan jól fűtenek a kályhák. De egyébként sínes nagy hideg. Nem egyszer nyakukat nélkül vannak nap közben. A vendéglátás nem hiányzik. Gyakran bevetődnek a legendás faluba. Nemrég Joachim főherceg volt ott egy kis vizitre. A mult heten pedig újságírók tévedtek be a községbe. Épen a Lujzavilla tulajdonosa látta őket kedélyes esti teázásra.

A falut december közepén kezdték építeni, s napról-napra nagyobbodik. Hindenburg-nagyfalu mellett ma már egy másik falu is épült, szintén a 69-eseké, a tartalékcsoportoké. Ezt meg Hindenburg-kisfalunak nevezték el. Hogy milyen jól érzik magukat ott katonáink, mutatja az a körülmény is, hogy a hazakerkezett Lujza-villa tulajdonosa egészen szomorú, amiért ott kellett hagynia. Mihelyt azonban teheti, azonnal vissza megy, mert hát mindenütt jó, de legjobb a Hindenburg-nagyfaluban.

Igy élnek a mi hős Hindenburg-katonáink a nagy muszkaországban.

Kávéházban, vendéglőben, dohánytözsdékben, fodrásztermekben kérjük a Fejérmegyei Naplót.

Az első páciens.

Bárdayék csak éppen most költöztek ki molyányi nyaralójukba s már is végtelen kétségbeesés szállotta meg az egész családot. A szegény Sárika örült leginkább annak az édes, lelket ki nem fárasztó magánynak, a mit a molyányi kis park egy egész nyáron át nyújt. Az volt vágya az unalmas télen, hogy Ternyei Lojzival ott tartják majd meg az eljegyzésüket, nyári alkonyaton, virággal közt, fületile zenével.

És most ott fekszik szegény kis leány atyjának kemény tábori ágyán s iszonyú hasogatás nyilallik végig jobb lábán. Ilyenkor lehunyna nagy barna szeméit, mint ha csak látna, mint közeledik, mint fogja izzó vasfogók közé a lábát. Oh! csak már itt volna az orvos!

Halotthalványan áll ágya mellett az édesanyja. Még lélekzétvélet is fűrkézi drága betegjének, — atyja, kit nem annyira a komoly aggodalom, mint a gyermekének szenvedése tört meg, folyton a bejárat felé tekintet, ha jön-e már fia az orvossal?

Fölzisszen olykor a szép leány, összeszorítja forró ajkait s nem mer fölneézni az édesanyjára fel, hogy akkor kipereg a könnyü szeméből.

Végre berobogott a kocsi. Az orvos fiatalos zavarral mentegte magát az öreg Bárday előtt:

— Bocsánatot kérek, atyám nincs otthon s mivel süetés a segítség, eljöttem. Kész orvos vagyok magam is, habár még nem igen praktizáltam.

— Köszönöm uram, hogy ide faradt. — felelte Bárday, — hálas vagyok ért. Talán említette már a tiam, hogy amin nyaralónk előtt a kocsirol leszáltunk, Sárika leányom épen a hágcson állott, mikor a nyergelő megugrott, a szegény gyermek kiesett és bokáiban eltört a lába. Különbösen sziveskedjék doktor ur megnézni s ha lehet azonnal segíteni, mert megörjött gyermekemnek kínos jajsza.

Bementek a beteg szobájába. Az metsző fájdalom elvette a leány arcának színet s csak most pirult el futolagosan, midőn érezte, hogy remeg annak a fiatal dokornak a keze, a mint megfogja, tapogatja az ő gyötrelmesen fájó lábát. Milyen gyöngéden bánik vele! Ele-

inte hideg volt a keze, most pedig az ő sajgó tüzes testén is érzeti az égetését. Talán nem is orvos. Hiszen volt már ő nála más doktor is, a ki majdnem egészen a szíverre illesztette arcát, úgy hallgatódzott s még is biztosabb kézzel írta meg a receptet, mint annakelőtte.

Hja! a fiatal Fenyőben még több volt az ember, mint az orvos. Miután elég óvatosan megvizsgálta és a rendes helyzetbe hozta a beteg lábát, gipsz-kötéft alkalmazott és a család hálálkodása kíséretében haza ment.

Utközben még egyszer át gondolta az egész orvosi vizitet: Ugyan pontosan megfette-e mindent, nem hibázott-e valamiben? Mert megrajzolták lelkeben körvonala annak a szenvedő szép leánynak. Nem szeretne neki még több fájdalom okozni.

Másnap ismét elment megnézni szép betegjét. Mivel a kötést rendszerben találta, csak egy-két vizigató szót szólt hozzá, azután eltávozott. A többi vizitet már az édes-atyja az öreg Fenyő doktor teljesítette.

Egy pár hét bizony eltelt, míg Sárika fölkelhetett az ágyból. Ki-

nos hosszú idő különösen olykorban, midőn az érzelmek már bontogatják szirmaikat s a pihenő test teret nyit a lélek merész ábrándjainak. Miről is álmodozna egy ilyen beteg, mint az egészségről, meg a boldogságról? Boldogságról, melynek kopogtatása akkor hallatszék először, mikor épen elhagyja ágyát. — Hallatszott, de nemskóra elnemult, hogy annál erősebb visszhang feleljen szavára.

Az öreg doktor aggodalmasan nézte Sáríkanak lábát s minhogymár nem érzeti fájdalmat — másnapra tüzte ki a fölkelést.

Hogy örült a barnaszemű Sárika! Hát még mikor az udvaron kocsirobogást hallott, utánna meg kardcsörtetést, sarkantyú pengést. Leányálmok napsugaras valósága! Ternyei Lojzi eljött, mert megígért. Milyen egészséges, nagy ember ez a Lojzi! Mintha leánykezek szőtték volna ruháját, úgy oda simul testéhez. Leül a Sárika ágya mellé, nézi szomjas meleg tekintettel. Az még vidáman korholja:

— Csunya ember, nem tudott holnap jönni, akkor már együtt sétálhattunk volna.

(Vége köv.)

Bevonuló népfelkelők figyelmébe!

Alsóing és nadrág gyapju és teveszorból, gyapju svetter, teveszór- és szörme mellény, nyakvédő, hósapka, érmelegítő, lábszárvédő, vízhatlan posztó- és bőrgamaschni, kötött-árány-béleléses keztyű, teveszór-harisnya, talpmelegítő, szőrmegallér, szelblámpa stb.

Nagy választékban, legolcsóbban

NOFITZER-nél kapható.

Vízhatlan hátizsák, „Baschlik” fejtendő és takaró-pokrócból nagy választék.

Revolverdurránás az Iskola-ú. sarkán

Ismét egy éretlenség, egy grekes megmondhatatlanság, melynek majdnem egy emberélet esett áldozatul. Leánykézben elcsattant egy revolver, nyilvánosan, emberek szeme láttára. Talán véletlenül, kedvetlenül, passzívból? Dehogy! Tévedés; hisz majdnem egy fiatal életet oltott ki a buta revolvergolyó. Hát akkor mi adta annak a leánynak a kezébe a gyilkos eszközt, a revolvért, hogy azt egy másik fiatal élet kipusztítására használja? Talán a romantikus ponyvárodalmat, mely már anynyi lelket megégméltezett a mely anyni időtlen érzést burjánzóztatott föl a könnyen hívő fiatalokban, talán a szülői gondatlanságot állíthatjuk elő vádoltként. ennél a szomorú esetenél, melynek szomorú szereplője egy exaltált eselédleány és majdnem áldozata lett egy napszámosság. Az eset így történt:

Stéger Anna, Frankl József villanyzerelőnél szolgált mint eseléd és már másfél év óta ismeretségben volt Kis József napszámosságával, az ismeretségnékvonalom lett a vége, ámde csak egyoldalú, mert a leány szerelmét Kis József nem viszonozta. Ez természetesen nagyon bántotta a leányt s mindenáron azon volt, hogy a leány szívét meghódítsa. Megpróbált sok mindent, de semmi sem sikerült. Ez a folytonos visszautasítás aztán boldog gondolatot örül meg a leány agyában. Revolvért vásárolt és tegnap délután az Iskola utca és Nagy Sándor-utca sarkán rálőtt Kis Józsefre; a golyó azonban szerencsére nem talált. A mérénylő leányt a rendőrség vette pártfogásba és megindította elene az eljárást.

Háborus apróságok.

— **A hősök tisztelése a hivatalos iratokban.** A belügyminiszter körrendeletén uton igyekszik megkülömböztető elbánsít biztosítani a csatáretlen elvérzett, továbbá a harcúterén szerzett sebesültek vagy betegség következtében elhalt katonák haláleseteinek anyakönyvezése és gyámhatóságai ügyeinek intézése terén. A körrendelet kijelenti, hogy a katonai egyének haláleseteiről az állami anyakönyvezetők részére adott értesítéseiben mindig kifejezésre fogja jutattani az elhalt hősök felvezetését. Felhívja az anyakönyvezetőköt, hogy az ilyen értesítéseikben foglaltakat a halotti anyakönyvből szó szerinti vezessék be s az örökös dési eljárás céljaira szolgáló havi kimutatásokba is írják be az illetők katonai jellegét és azt, hogy hős halált haltak. Az árvaszékhez intézett körrendeletben pedig a miniszter felhívta az árvaszéket, hogy mindazokban a gyámügyekben, amelyekben oly egyénről van szó, aki háboruban szenvedett sebesülés vagy ott szerzett betegség következtében halt el, ezt a körülményt — hivatalos iratokban a közölt hiteles értesítések alapján az ott megjelölt módon mindig kifejezésre juttassák.

— **Önkéntesek tisztí kinevezése.** A katonai Rendeleti Közlöny jelenti: minden régi egyéves önkéntes, aki

az ellenség előtt vítézséggel és körültekintéssel kitüntette magát és aki bizonyosokat tett nehéz körülmények között szakasparancsnoki képességgel, tartalékos kadétia, illetőleg tisztje kinevezhető elméleti vizsgálónak is. Ily célból a harcban önkénteseket nem küldenek haza. Népfőlkélok, akik az egyéves önkéntesi jelvény viselésére feljogosítottak s akik már nem állításkötelesek, a kiadott utasítások szerint, a háború tartamára népfőlkélok-hadnagyokká kinevezhetők. Az önkéntesi jelvény viselésére jogosult állításkötéses népfőlkélok csak akkor nevezhetők ki tisztökké, ha mint egyéves önkéntesek önkéntesen sorozatják magukat. Azok a hadbn álló egyéves önkéntesek, akik a szakasparancsnokias gyakorlati tudását nem tudják bebiztosítani, nem igényelhetik a háború idején tartalékos hadpróci kinevezésüket. Leszerelés után az ily egyéves önkéntesekre külön utasítás fog megjelenni.

Kik csinálják a lasztuzsorát?

A budapesti rendőrség hosszas kutatás után rájött, hogy kik a tulajdonképpeni okai a lisztvároságának. Számos újság már közölte is azoknak névsorát, kik ellen feljelentések történek, hogy a hatóságai által magasabb arón adják el a lisztet. Mi is közöljük a névsort és még azt, hogy ki-ki mennyit adott el lisztet.

Lorsch Samu barna lisztet 50 koronaért.

Marion és Weiss fehér lisztet 84 koronaért.

Hoffmann József kenyérlisztet 46 koronaért.

Berkovits Ignác (Viktóriamalom) nullas lisztet 84 koronaért.

Steiner Ignác kenyérlisztet 51 koronáért.

Orosz Bertalan kenyérlisztet 56 koronáért.

Hermann F. kenyérlisztet 50/80 koronáért.

Harmann F. kenyérlisztet: 52/60 koronáért.

Lóvi Engel Rudólf két vagonnal 864 korona differenciát fizetett.

Wiesinger Dávid nullas lisztet 86 koronáért, kenyérlisztet 55 koronáért.

Szandner Károly és fiaicég nullas lisztet 85/50 koronáért.

Landesmann Simon 7-es lisztet 32 koronáért.

Dreschler Ignác 7½ es lisztet 27 koronáért.

Wiesinger Dávid 7-es lisztet 27 koronáért, főzölisztet 70 koronáért, nullas lisztet 84 koronáért.

A szegei Back-malomnak zsákért 650 koronát és zsinéget 20 fillért fizettek.

Marion és Weiss cég nullas lisztet 74 koronáért.

Bánó Lipót soroksári cég nullas lisztet 84 koronáért.

Wiesinger Dávid nullas lisztet 92 koronáért, főzölisztet 70 koronáért, kenyérlisztet 54 koronáért.

Marion és Weiss közvetítőnek 2583 koronás differenciát fizettek.

Klein Ignác nullas lisztet 81/50 koronáért.

Wiesinger Dávid kenyérlisztet 54 koronáért.

Marion és Weiss nullas lisztet 81 koronáért, kenyérlisztet 53 koronáért.

Fürst Gerson cégél egy vagon nullas lisztnél 1050 korona differenciát fizetettek.

Band. Wieder és Lampel cég nullas lisztet 84 koronáért.

Fürst Gerson cég 82 koronáért.

Minden b5vebb kommentár nélkül közöljüke névsort. Csak azt kérdezzük még: kik csinálják az antiszemizmust? és mit szól e névsorhoz az Egyenlőség és környéke?

HIREK.

— **Egy kitüntetett örmester ünneplése.** **Henkl Jakab** 69. gyalogezredbeli számvevő örmester, béke idején a cs és kir. csapatkórházban számvevő volt, a háboru kitörése alkalmával önként jelentkezett a tűzvonalba. Valjevo alatt aug. 19 én egyik rohamnál megsebesült s súlyos sebével gyógykezelést véget visszakértül a pécsi cs. és kir. csapatkórházba, ahol gyógyulása után ismét alkalmazták és törzsörmesterként léptették elő. November 1-én újból önként jelentkezett a harcba induló csapatokhoz való beosztásra és Galiciában az ellenséggel szemben tanúsított vitéz és bátor magatartásáért az I. osztályu ezüst vitézségi éremmel tüntették ki. Másodszori megsebesülése után ismét a pécsi csapatkórházba került, ahol tegnap délelött 11 órakor tüzték mellére a vitézségi érmet igen szép beszéd kíséretében.

— **Az Oltáregylet szokásos szent-miséje** vasárnap 19 órakor lesz a szemináriumi templomban.

— **Hú cselédek jutalma.** A Madarász-Hollner-féle 10000—10000 koronás alapítvány 1914. évi kamatait az alapítvány kezelő bizottság Takácsi Nagy József gyógyszerésznél 10 év óta szolgáló Kövér Máriának és Hübner Károly bankigazgatónál szintén 10 év óta szolgáló Nyikos Mária nevű szakácsnőnek ítélte oda.

— **Hösi halál.** Sokác István a 25. népfőlkélok gy.-e. közlegénye, krizevői illetőségű lakos a harcúterén kapott sebe következtében tegnap meghalt a Szent György kórházban. Temetése ma délután 2 órakor lesz a Szent György kórház halottas házából.

— **A felsővárosi kántor családi pótléka.** **Kammell József** felsővárosi kántor családi pótlék iránti kérelmét, mint az már ismeretes, a város elutasította. Az ügy Kammell fellebbezése folytán a belügyminiszterium elé került. Ma érkezett meg a belügyminiszter döntése, amely szerint Kammell kérelmével elutasítja, mert a kántor nem olyan alkalmazottja a városnak, mint a többi tisztviselő.

— **Másfélóvet kapott Dulai.** La-punk tegnap számában részletesen megirtuk Dulai Kálmán bűnpötört, amelyet a februári esküdtésék tárgyalják tegnap. Az ítélet az esti órákban hozták meg, Dulait szándékos emberölés kísérlete miatt másfélóvi börtönbüntetésre ítélték. A pénteki esküdtészi tárgyalás befejezése ismét az esti órákban várható. Részlet s tudósítást tehát csak a holnap i számunkban hozzuk.

— **Áruló nagykendő.** Mészáros Károlyné született Eöri Róza ismert alakja már rendőrségünknek. Enyveskeze nem egyszer juttatta fogházba is. Tegnap egy gyanus nagykendő, amely lopásból származott, Eöri Rózát újból rendőrség elé állította. A martonvásári állomáson egy utastól lopta el a kendőt. A rendőrségem a kendőt felismerte, bekísértte Eöri Rózát, ahol nyomban letartóztatták.

— **Benedek pápa címere.** Egy heraldikai folyóirat most megjelent száma közli XV. Benedek pápa címereit. A pápa neve Giacomo della Chiesa s Eszszakolaszország egy előkelő, fönémes családjából származik. Chiesa templomot jelent s címere olyan, melyet a heralikusok beszélő címernek neveznek. A címer ovális alaku aranypajzs, melynek címerfeje alatt egy fekete sas van s mellette a balmezőben vöröstetű templom, melynek tornya balra néz. Az ovális címer, mint az utóbbi századok pápaíait, barokkszerűségei fonal körül, mely font a címerfőben egybeolvad a pápai tiarával és az azt keresztelző kulccsal.

— **Verset küldtek Hindenburg-nagyfaluból.** Gyakran kapunk levelet, üzenetet a mi Hindenburg-nagyfaluból. Ma megint jött levelet, Szabó Sándor infanterisztól küldte. Verset küldött, amelyet a nagyfalu egyik házikójában írta este a kályha mellett. Az ilyen vers megérdemli, hogy napvilágot lásson.

— **A vitéz ezred.** Ha ismerni akarsz egy bátor katonát, Ki b5sz oroszlánekét tör az ellenet át, Aki a legnagyobb hőstettei is képes: A bátor katona a hatvankilences.

Ha ismersz egy harcost, ki h5s és jó vitéz, Ki az ellenségnek bátran szemébe néz, Kit a muszka gyűlöli, mert kára felelmes: E vitéz katona a hatvankilences.

Ha ismersz katonát, ki igaz hazafi, Hőmát és királyát szívetöl szereti, Kinek hazájáért meghalni is édes: E magyar katonaa a hatvankilences.

Ki nem hátrált soha, mennyi jó előre S a harci lobogót vitte győzelemre Ki a magyar névnek diadóságot szerzett: A hatvankilences csak a vitéz ezred.

Felkérjük vidéki előfizetőinket, hogy az előfizetést minél előbb megújítani sziveskedjenek, mert a súlyos háborus viszonyok miatt csakis pontos előfizetőinknek küldhetünk lapot.

Székesfehérvár szab. kir. város

APOLLO

színház

Pénteken és szombaton
február hó 5 és 6-án:

1. Téli az Alpesebben, (tájkép.)
2. A fekete szemű szépség, (vigjáték.) 3.—4.—5.—6.

Két hazában.

Dráma 4 felvonásban. A főszerepben Johanna Terwin.

7. Nove megmenti barátját, (Vigjáték.)

